

ISSN 1643-1782

**MIESIĘCZNIK PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W BUSKU-ZDROJU
NR 197 LIPIEC 2019 ROK**

Jubileusz 25. lecia kapłaństwa Ks. Pawła Kolanowskiego

IRYSY

Nie są co prawda storczykami,
Jak cyprysami tuje,
Ale przypatrzcie się kiedy sami,
Czy tak dużo im do storczyków brakuje?
Rzadko kiedy występują solo,
Najczęściej potężną masą.
Postawę mają wysmukłą,
Godną
Po prostu potrafią trzymać fason.
A gdy im zajarzysz do wnętrza w płatki
(Choć nie wiem czy lubią takie badanie)
To zestaw kolorów zobaczysz rzadki
I ich wzajemne przenikanie.

Ludwik Jerzy Kern

HOMILIA W UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ BUSKO – ZDRÓJ 2019

Drodzy bracia i siostry, czcicie Jezusa Eucharystycznego!

„A On wziął te pięć chlebów i dwie ryby, spojrzął w niebo i odmówiwszy nad nimi błogosławieństwo, połamał i dawał uczniom, by podawali ludowi. Jedli i nasycili się wszyscy, i zebrano jeszcze dwanaście koszów ułomków, które im zostały”.

Dziś w naszej ojczyźnie, według statystyk z badania CBOS – u i Eurostatu w 2018 roku, statystyczny Polak marnuje 235 kg żywności rocznie, w skali całego kraju to 9 mln ton rocznie. Najczęściej wyrzucanym produktem jest pieczywo. Dziś, mimo po-

lepszającej się sytuacji najuboższych, wciąż możemy spotkać w naszej ojczyźnie ludzi głodnych, bezdomnych, potrzebujących pomocy, niedożywione dzieci. Co byś chciał nam dziś powiedzieć patronie naszej parafii, św. Bracie Albercie, gdy miałbyś do dyspozycji nie tylko 12 koszów ułomków, ale tyle kg żywności? Z pewnością powiedziałbyś to, co zawsze „Powinno się być dobrym jak chleb. Powinno się być jak chleb, który leży na stole, z którego każdy może kęs dla siebie ukroić i nakarmić się, jeśli jest głodny”. To twoje najbardziej znane słowa, które widnieją obok twego wizerunku na fasadzie chóru naszej parafialnej świątyni.

Drodzy bracia i siostry, a co dziś mówi nam Jezus w swojej Ewangelii: „Wy dajcie im jeść”. Czy dzisiaj nasi rodacy cierpią biedę i nie mają tak naprawdę, co jeść?. Dziś bardziej cierpią na głód niezaspokojonych ambicji, kariery, zdrowia, urody, pieniądza, w pogoni i rywalizacji we współczesnym świecie, gdzie od najmłodszego uczy się jak mieć, a nie jak być.

Dlatego przychodzimy do stołu Eucharystycznego, aby zaczerpnąć prawdziwego pokarmu, którego współczesny świat nam nie da, a który daje prawdziwe życie. To tu, przy tym stole, uczymy się jak szanować bliźniego, uczymy się miłości Boga i drugiego człowieka, bo tego głodu współczesny świat nam nie zaspokoi. To tu przy Chrystusowym ołtarzu wasze dzieci nauczą się miłości Boga i drugiego człowieka, to tu nauczą się szacunku do chleba powszedniego i Chleba Eucharystycznego.

„To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę”. Dziś te słowa Chrystusa z Ostatniej Wieczerzy przywołuje św. Paweł Apostoł w drugim czytaniu. Uroczystość Bożego Ciała, choć swymi korzeniami sięga XII wieku, warto tu wspomnieć dwa wydarzenia, które miały wpływ na rozwój kultu eucharystycznego oraz ustanowienie i rozpowszechnienie święta Bożego Ciała. Na Soborze Laterańskim IV w 1215 roku Kościół przyjął dogmat o transsubstancjacji, czyli realnej przemianie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Nieco później w Bolsenie (dzisiejsze Włochy) w 1263 roku wydarzył się cud. Podczas Eucharystii hostia zaczęła krwawić. Korporal z kroplami krwi jest przechowywany w Orvieto po dzień dzisiejszy.

Czy musimy sięgać tak dawnych czasów, aby usłyszeć o cudzie Eucharystycznym? W parafii Sokółka koło Białegostoku, w 2008 roku, siostra sprzątała kościół i zauważyła, że w naczynku z wodą znajduje się hostia, która upadła na ziemię podczas rozdawania Komunii św. Włożyła to naczynie do sejfu, by po rozplnięciu się oplatka wylać wodę. Gdy otworzyła sejf po siedmiu dniach zauważyła, że z hostii pozostał mały fragment, a na nim znajduje się świeża

krę, która nie barwiła wody. Komunikant w obecności biskupa położono na korporale i zamknięto w tabernakulum. Badania fragmentu przeprowadzili profesorowie Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Stwierdzili, że struktura badanego fragmentu hostii jest identyczna z tkanką mięśnia sercowego człowieka, jeszcze żyjącego, ale będącego w stanie agonii. W Sokółce hostia ta znajduje się w monstrancji przechowywanej w tabernakulum. Pielgrzymki nawiedzają Kolegiatę św. Antoniego w Sokółce po dzień dzisiejszy, aby tam umocnić wiarę w Chrystusową obecność podczas Eucharystii.

Dziś, za chwilę, wyjdziemy na ulicę naszego miasta, aby zmanifestować naszą wiarę w Jezusa Eucharystycznego, obecnego z Nami, aż do skończenia świata. Dziś jednak, z bólem serca pragniemy przeproszać za tych, którzy dopuścili się znieważenia i parodiowania liturgii eucharystycznej, która dla wierzących katolików jest święta i niepodważalna.

Niestety, w naszej stolicy, gdzie św. Jan Paweł II 40 lat temu na Placu Zwycięstwa wypowiedział znamienne słowa „niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, Tej ziemi”, pod patronatem prezydenta tego miasta pana Rafała Trzaskowskiego, przeszedł marsz równości 9 czerwca, w którym sztychono z katolików i ich wiary i miała miejsce ohydna parodia Mszy św. przy użyciu Mszału Rzymskiego i naczyń liturgicznych oraz chleba i wina, uważana za nabożeństwo ekumeniczne, któremu przewodniczył Szymon Niemiec, działacz gejowski i współorganizator marszu, który pracował w wydawnictwie pornograficznym, a także człowiek z durszlakiem na głowie z Polskiego Kościoła Latającego Potwora Spaghetti, którzy nie są żadnym zarejestrowanym związkiem wyznaniowym w Polsce.

Dziś należy postawić pytanie czy w imię hasła wolność, równość, tolerancja można sztychnić z wierzących katolików i nawoływać do wymarcia starszych ludzi, złagodzić słowa, którzy mają inne myślenie bądź nie popierają tej ideologii. Polacy są wierni od pokoleń chrześcijańskim wartościom i stanowczo sprzeciwiają się wartościom promowanym przez te środowiska, które nie mają szacunku dla większości rodaków. Św. Jan Paweł II odchodził od nas 2 kwietnia 2005 roku w Roku Eucharystii, który sam ustanowił. To przy stole Eucharystii gromadził nas tak licznie w czasie swoich pielgrzymek. Tak też i Polacy zgromadzili się w najtrudniejszej chwili na Eucharystii, gdy umiłowany Ojciec Święty odszedł do domu Ojca. To jest Jego Testament dla nas.

Niestety, w ostatnią niedzielę 16 czerwca, po sobocie, w której dzieci naszej parafii uczestniczyły w pielgrzymce dziękczynnej za dar Eucharystii na Jasną Górę, w Częstochowie dokonano profanacji jasnogór-

skiego wizerunku Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski, umieszczając symbole tęczy LGBT na jej wizerunku. „Matka Boża z naszej narodowej relikwii nosi już na swej twarzy trwałe ślady historycznej profanacji dokonanej przez husytów podczas napadu na klasztor w 1430 r. Obraz został wówczas wiernie odtworzony z inicjatywy Władysława Jagiełły i od tamtego czasu nie zadawano jej w naszym narodzie głębszych ran, nawet symbolicznych” – jak mówił abp Gądecki. Nawet w czasie hitlerowskiej okupacji nie podniesiono ręki na ten święty wizerunek.

Niestety, w ostatnią niedzielę próbowano z tym wizerunkiem wtargnąć na błonia jasnogórskiego sanktuarium, nie z armatami i działami jak kiedyś Szwedzi w czasie potopu, ale z nową ideologią gender, i różnymi dewiacjami seksualnymi, które próbuje się narzucić rodakom. Co więcej, próbowano wejść, gdy w tym czasie odbywała się Pielgrzymka Podwórkowych Kółek Różańcowych Dzieci. Dzięki mocnemu i stanowczemu sprzeciwowi Młodzieży Wszepolskiej, ludzi wierzących i gorących czcicieli Maryi w Jej jasnogórskim wizerunku, zatrzymano ten pochód 200 osobowej grupy środowisk LGBT, którzy w kordonie policji zrezygnowali i odeszli pokonani spod Jasnej Góry.

Co chcesz nam dziś powiedzieć św. Janie Pawle II? 40 lat temu w Częstochowie mówiłeś do zgromadzonych rodaków: „Tyle razy przybywaliśmy tutaj! Stawaliśmy na tym świętym miejscu, przykładaliśmy niejako czujne pasterskie ucho, aby usłyszeć, jak bije serce Kościoła i serce Ojczyzny w Sercu Matki. Jasna Góra jest przecież nie tylko miejscem pielgrzymek Polaków z Polski i całego świata. Jasna Góra jest sanktuarium narodu. Trzeba przykładać ucho do tego świętego miejsca, aby czuć, jak bije serce narodu w Sercu Matki. Biję zaś ono, jak wiemy, wszystkimi tonami dziejów, wszystkimi odgłosami życia. Ileż razy biło jękiem polskich cierpień dziejowych! Ale również okrzykami radości i zwycięstwa!”

Żegnając się z ojczyzną na krakowskich błoniach 9 czerwca 1979 roku zostawiłeś nam słowa, które dziś brzmią nadal aktualnie: „I dlatego pozwólcie, że zanim odejdę popatrzę jeszcze stąd na Kraków, na ten Kraków, w którym każdy kamień i każda cegła jest mi drogą i popatrzę stąd na Polskę... I dlatego zanim stąd odejdę, proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię „Polska”, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością taką, jaką zaszczerpiał w nas Chrystus na chrzcie świętym, abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy. Proszę was: abyście mieli ufność nawet wbrew każdej swojej słabości, abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i

matek ją znajdowało, abyście od Niego nigdy nie odstąpili, abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której On „wyzwala” człowieka, abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest „największa”, która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu. Proszę was o to. Amen.”
Ks. Arkadiusz Pasoń

BOŻE CIAŁO 2019

20 czerwca br. obchodziliśmy Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej - Boże Ciało.

Tradycyjnie w naszej parafii jest to również rocznica I Komunii Świętej.
Miriam

ODPUST ŚW. STANISŁAWA BM W CHOTELKU ZIELONYM

W tym roku Odpust św. Stanisława w Chotelku Zielonym odbył się skromniej. Nie brakło jednak procesji spod kościoła Św. Brata Alberta do tego ważnego dla historii Buska miejsca.

Była piękna Msza św. celebrowana przez ks. Stefana Rogulę z Olkusza. Można też powiedzieć, że bardzo ważnym wydarzeniem dla lokalnej społeczności Chotelka było poświęcenie w czasie Sumy tabernakulum do przechowywania Najświętszego Sakramentu, pozłacanego naczynia na komunikanty i innych przedmiotów służących pięknu liturgii.

W prezbiterium obok ołtarza został umieszczony niedawno odnowiony, renesansowy krzyż, do którego podstawę bezpłatnie wykonał mistrz, pan Mirosław Romanowski. Obecnie przygotowujemy nową aranżację prezbiterium i kolejne elementy wyposażenia kościoła.

Mam nadzieję, że Chrystus Eucharystyczny, który zamieszkał wśród mieszkańców Chotelka, będzie inspirował wszystkich do większej miłości Bożej przejawiającej się w pobożności i zaangażowaniu w odpowiedzialność za ten coraz piękniejszy kościół.

Ks. Marek Podyma

TĘCZOWA UZURPACJA

Kto z nas jako dziecko nie malował kolorowymi kredkami tęczy?! Ilekroć jadę samochodem, a gdzieś na horyzoncie pojawia się tęcza mieniąca się w kropłach kończącego się deszczu, zatrzymuję niejednokrotnie samochód, żeby się nią nacieszyć. Nie zapomnę ostatniej pielgrzymki do Fatimy, kiedy w ulewnym deszczu opuszczaliśmy Avilla, byliśmy świadkami niezwykle pięknej i intensywnej tęczy, która spinała łukiem dwie przestrzenie łądu.

W dzieciństwie, na lekcjach religii, uczyliśmy się historii Noego, który widząc zepsucie wśród ludzi zaczął budować Arkę ocalenia i nie bacząc na drwiny ludzi zaślepionych swymi grzechami, wciągał do nawrócenia. Potop stał się nie tylko symbolicznym, ale i rzeczywistym oczyszczeniem świata i obmyciem ze zła, które go szpeciło. Kiedy ustały wody potopu, Bóg rozpostarł nad ziemią tęczę, która stała się symbolem odrodzonej przyjaźni z Bogiem Stwórcą wszelkiego Stworzenia.

A więc biblijne przesłanie potopu jest takie: Bóg nie godzi się na grzech ludzki, a jeśli człowiek się

nie nawraca, czeka go niechybnie zagłada. Bóg rozpina tęczę nad sprawiedliwym Noem i jego rodziną po unicestwieniu grzeszników. Tęcza jest więc symbolem przywrócenia Bożego ładu i porządku moralnego. Warto zwrócić uwagę na fakt, że Noe zabrał do Arki po dwoje zwierząt. Nie dwie żyrafy lub dwa słonie, ale po parze, aby mogli nadal przekazywać życie w swoim gatunku.

Ktokolwiek tłumaczy tęczę inaczej ten, albo nie zna Pisma świętego, albo świadomie zakłamuje historię. I nie jest ważna kolejność barw i ilość kolorów. Ważne jest to, że Bóg rozlatcza promienie łaski nad oczyszczonym z grzechu światem. Tęcza jest więc znakiem zwycięstwa dobra, a nie przykrywką dla grzechu i dewiacji. Czytajmy Pismo Święte ze zrozumieniem i poznajmy prawdziwą Historię Biblijną zawartą w Piśmie Świętym. *Ks. Marek Podyma*

PRZEZ ICH ZASŁUGI I MODLITWY...

Pod takim hasłem Wyższe Seminarium Duchowne w Kielcach organizuje w wybranych parafiach Diecezji Kieleckiej spotkania modlitewne w intencji powołań do kapłaństwa i życia zakonnego. Problem jest poważny. Dostrzegamy spadek powołań do kapłaństwa. Nowy, konsumpcyjny sposób życia, kryzysy w Kościele, brak dobrych przykładów w rodzinie, wszystko to wpływa na to, że coraz mniej młodych ludzi odnajduje swoje powołanie, bo przecież Chrystus nie przestaje powoływać.

Odpowiedzią na te zjawiska jest inicjatywa, o której piszę. We wtorek wieczorem przybyli do naszej parafii klerycy wraz z ks. Prefektem i modlili się w naszej Wspólnocie Parafialnej na Eucharystii.

Po Mszy św., przed Najświętszym Sakramentem, rozważaliśmy przykłady życia świętych męczenników, autentycznych kapłanów, zakonników, którzy oddali całe swoje życie dla Chrystusa. Tylko autentyczni świadkowie mogą pociągnąć za sobą młodych ludzi, którzy poszukują sensu życia.

Na zakończenie odbyła się Procesja Światła. Każdy z uczestników liturgii otrzymał małą świeczkę wotywną, która symbolizuje naszą modlitwę, ale i Światło Chrystusa, które oświeca nasze życie i pokazuje drogę, która jest przed nami.

Mamy się o co modlić. Pod koniec minionego tysiąclecia został wyświęcony ks. Wojciech Polit a, jedynym powołaniem, które wyszło z Parafii to Grzegorz, który przygotowuje się do kapłaństwa w Zakonie Franciszkanów.

Twórzmy klimat modlitwy za księży, aby byli na wzór Chrystusa i za ludzi młodych, żeby świat nie zagłuszył w ich sercach głosu, którym Chrystus wzywa do swojej służby. *Ks. Marek Podyma*

PIWONIE

Piwonia nie pochodzi z pewnością od piwa,
Choć bywa że się kiwa.
Owszem, kiwa się, kiwa.
Ale tylko, gdy wiatr ją podrywa.

Wiatr,
Znany znawca zapachów i woni,
Czasem wprost się oderwać
Nie może od piwonii,
Wdycha, wdycha i wdycha,
I z zachwytu aż prycha,
„Pycha” mruczy
I dalej goni.

Ludwik Jerzy Kern

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE

W czwartek 13-go czerwca br., w Święto Jezusa Chrystusa Największego i Wiecznego Kapłana, mieliśmy możliwość uczestniczenia w Różańcu Fatimskim, Eucharystii i Procesji Światła.

Liturgii przewodniczył ks. Leszek Strózik, proboszcz z Wiśniówki.

Miriam

KONCERT ORGANOWY

W dniu 19.05.2019 o godz. 20.00 w kościele św. Brata Alberta odbył się Recital Organowy w wykonaniu Dominika Mendaka ucznia Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. L. Różyckiego w Kiecach.

Publiczność koncertu stanowili Parafianie, kura-cjusze oraz władze samorządowe miasta Buska.

W czasie koncertu mieliśmy okazję wysłuchać utworów dawnych mistrzów w interpretacji młodego artysty, który zaprezentował następujące utwory:

D. Buxtehude- Preludium i Fuga d-moll BuxWV 140, J.S. Bach - Chorał „O Mensch, bewein dein Sünde groß” BWV 622, F. Mendelssohn - III Sonata organowa op. 65, J.S. Bach - Preludium i Fuga c-moll BWV 546

Artysta poprzez dynamikę i zróżnicowane tempa utworów pokazał bogate brzmienie organów od Piano (cicho) aż do Tutti (Włączone wszystkie głosy), a sprzyjająca akustyka kościoła, wzmocniła ten efekt. Słuchacze mogli rozkoszować się pięknym głosem instrumentu roznoszącym się po całym kościele.

Koncert dostarczył publiczności zgromadzonej w pięknym kościele wielu emocji.

Jan

WIZYTA U ŚW. RITY

Okazuje się że dużym zainteresowaniem cieszy się kult św. Rity zaszczycony w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Krakowie na Kazimierzu.

Nie było problemu, żeby skompletować autobus. Droga odbyła się z przygodami, bo nie dało się przejechać przez Kazimierz Wielką z powodu podtopień i trzeba było szukać objazdów. Podobnie i Kraków, bardzo rozkopany, komplikował jazdę. Udało się nam jednak najpierw dotrzeć do Sanktuarium św. Jana Pawła II, gdzie modliliśmy się w niezwykle pięknym, nowoczesnym kościele, przyozdobionym przepięknymi ceramicznymi mozaikami. Udaliśmy się do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Ła-

giewnikach na Koronkę Do Bożego Miłosierdzia o godz. 15.00.

Potem nie było już trudno odnaleźć Sanktuarium św. Rity. Na przyległych do kościoła ulicach wszędzie stali sprzedawcy róż, oferujący przechodniom kwiaty do poświęcenia. U świętej Rity trzeba było wcześniej zająć sobie miejsce. Pomimo tego, że do południa były tam odprawiane Msze św., to pielgrzymi i wierni z Krakowa wypełniali ogromną świątynię tak bardzo, że w czasie liturgii, sprawowanej przez Nuncjusza Papieskiego w Polsce, ludzie stali głową przy głowie. Niezwykle piękny był sam akt poświęcenia róż. Wysoko wzniesione przepiękne kwiaty przysłoniły na chwilę unoszących je ku górze wiernych. Ale nie o zewnętrzne znaki tu chodzi. Ważne jest to, że Bóg może sprawić, że i wśród zimy naszej wiary i osłabienia chrześcijańskiego życia, Bóg może zakwitać przez odbudowanie łaski w ludzkich sercach.

Ks. Marek Podyma

RÓŻA

Zamiast w wazon różę
włożyłbym w butelkę,
W taką od lemoniady,
Typową,
Żeby patrzeć na nią
nie jak na królową
Kwiatową
Wszechświatową,
Ale jak na
zwykłą obywatelkę.

Otóż patrzę tak, patrzę i widzę, że ona jest równie atrakcyjna,

Gdy odmonarszona, i w tej butelce
(Czy w innej od gołdy)

Również godna jest tego, by składać jej hołdy.

A wszyscy na wyścigi i to od oseska,
Że nie tylko taka królewska..

Aż się kręci łezka.

Ludwik Jerzy Kern

PIELGRZYMKA NA DOLNY ŚLĄSK I DO CZECH

W dniach od 14-16-go czerwca nasza parafia zorganizowała pielgrzymkę na Dolny Śląsk i do Czech.

Pielgrzymi odwiedzili m. in. Zamek Książ, Krzeszów, Bardo, Skalne Miasto w Czechach, Złoty Stok i Górę Św. Anny.

KONCERT „FLORILEGIUM MUSICUM”

23 czerwca br. w kościele św. Brata Alberta po

Koronce do Miłosierdzia Bożego odbył się koncert pt. „Florilegium musicum”. Wykonawcy: S. Hanna Szmigielska OSB cytra, Dariusz Hajdukiewicz- organy skrzyniowe i organy kościelne, Krzysztof Sokołowski –viola da gamba. *Miriam*

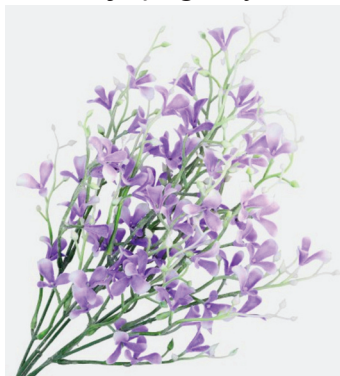
MACIEJKA

Polskiego bardziej od niej chyba nie ma słówka,
Może z nią konkurować tylko
Maciejówka
A że maciejka zapach wydziela szałowy,
Maciejówki, panowie, przed maciejką z głowy!

Kiedy ciemno się robi
I świat spać już gotów,
Zapach maciejki
zrywa się do lotu.

Ku gwiazdom się unosi,
Wysoko
W niebiosy,
A po drodze,
W przelocie,
Zaczepia o nosy

Ludwik Jerzy Kern

W MOCY DUCHA ŚWIĘTEGO

W niedzielę, 23 czerwca 2019 roku, podczas Eucharystii, 86 osób przyjęło Sakrament Bierzmowania.

Liturgii przewodniczył J.E. Ks. Bp Andrzej Kaleta.

Sakrament Bierzmowania w naszej parafii przypadł na dzień, kiedy w tradycji naszego kręgu kulturowego modlimy się za ojców. Tego dnia sam Bóg Ojciec nawiedził dzieci, wybranych synów i córki. Bóg przyszedł w mocy swego Ducha. Wierzmy, że Łaska tego Sakramentu, przyjęta w znaku namaszczenia Świętym Olejem, będzie źródłem Bożego życia w następnych pokoleniach Kościoła.

Uroczystość rozpoczęli rodzice, prosząc naszego Księdza Biskupa o to aby przez Jego posługę, Duch Święty umocnił i uzdolnił ich dzieci do wytrwania w wierze i świadectwie dawanemu Jezusowi w samodzielnym życiu.

Młodzież przez przygotowanie liturgicznie aktywne włączyła w się w liturgię, czego wyrazem była nie tylko przygotowana Liturgia Słowa, ale procesja

do ołtarza z darami ofiarnymi na stół Eucharystycznych i w trosce o potrzeby Kościoła.

Po wyznaniu wiary i wyrzeknięciu się złego ducha, przyszedł czas, kiedy Ksiądz Biskup przez modlitwę nad kandydatami i znak namaszczenia oraz przekazanie znaku pokoju udzielał Sakramentu. Na naszych oczach, po raz kolejny, spełniały się Słowa Pisma, kiedy Jezus obiecał, że gdy odejdzie do nieba będzie posyłał swego Ducha, aby On sam mógł być znany i kochany przez wszystkie dzieci Kościoła.

W okresie przygotowania młodzież prawie w całości uczestniczyła w trzydniowych rekolekcjach ewangelizacyjnych, brała udział w seminarium wiary, w nabożeństwach modlitewnych. Jednym ze stałych punktów formacji kandydatów do Bierzmowania było rozważanie Pisma Świętego i niedzielne katechezy oraz poznawania Słowa w małych grupach. Wierzmy, że Słowo Boże zasiane w sercach młodych ludzi wyda w swoim czasie obfite plony. Młodzi ludzie, którzy nie zawsze odznaczają się stałością, jak każdy z nas muszą ciągle wzrastać. Ważne, aby mając zawsze szczere pragnienie Boga pogłębiali i umacniali swoją wiarę przez przywoływanie Ducha Świętego, który wylał na nich dary Bożej łaski.

Wyrazem szczerego pragnienia niech będą słowa jakimi młodzi ludzie motywowali swoje pragnienie przyjęcia Sakramentu i obrania na dalszą drogę życia Świętego Patrona.

„Wybrałam właśnie tę Patronkę, ponieważ chciałabym mieć w sobie tak wielką siłę do nawracania jak ona. Nikt nie kazał jej iść za Jezusem, a ona wytrwała z Nim do końca i w ten sposób pokazała, jak bardzo Go kochała i ceniła.”

„Chciałabym nawiązać silną więź z Panem Bogiem. Moja Patronka w wielkim stopniu ufała Panu Bogu i wypełniała Jego wolę, miała w sobie dużo światła i potrafiła się nim dzielić. Myślę że ta święta mogłaby być inspiracją nie tylko dla mnie.”

„Chcę apostołować przez przykład własnego życia. Za wstawiennictwem mojego Patrona będę się modlić o dary mądrości i bojaźni Bożej.”

„Moja Święta była bardzo młodą, oddaną Bogu dziewczyną. Pragnę być taka jak ona, nie bać się śmierci i pokonywać przeszkody”.

„Wierzę, że moja Święta pomoże mi nigdy nie zwątpić w obecność Boga w moim życiu.”

„Według mnie matka jest bardzo ważną osobą w życiu, chciałabym być jak Maryja. Jest ona przykładem odpowiedzialnej i dobrej Matki. Miała silną wiarę i nigdy nie wątpiła. Jest osobą, którą podziwiam i chciałabym naśladować”.

„Myślę, że jeżeli szukam budującego wzoru jak należy żyć i postępować, aby życie było drogą mistyczną, znajduje go w osobie i życiu mojej patronki. Bardzo bym chciała, aby ona pomagała mi podejmować właściwe decyzje i zawsze przy mnie była”.

„Mój Patron zainspirował mnie tym, że po mimo śmierci rodziców w tak młodym wieku, potrafił wyrosnąć na bardzo mądrego człowieka, który porzucił pogaństwo dla wiary chrześcijańskiej”.

„Dla mnie jedną z najważniejszych wartości jest rodzina, tak jak dla mojej Patronki, która w celu wymodlenia uzdrowienia dla swojej matki wyruszyła w pielgrzymkę do grobu św. Agaty. Moja Patronka, podczas tej pielgrzymki, miała widzenie, które przedstawiało jej życie, jako osoby świętej, ale tragicznie zmarłej. Ona nie bała się jednak podążać za Chrystusem, mimo iż widziała, że będzie trudno. Zginęła, ponieważ nie chciała się wyrzec swojej wiary. Ujęła mnie jej wytrwałość. Chciałabym być taka jak ona wytrwała i konsekwentna w wierze i w innych stawianych sobie celach”.

Ks. Dariusz Węgrzyn

MALWA

Jedną malwą nie ma sobie co zawracać głowy,
Każde dziecko wie od dziecka,

że z tej malwy to typowy
Kwiat grupowy.

Jeśli nie tkwi
w kolektywie,
Czyli w grupie,
Czyli w kupie,
To się czuje
nie najlepiej.

Krzywo rośnie,
Gnie się w kręgosłupie,
A kręgosłup,

Znaczący główny malwy trzon,
Winien być pionowy bardziej, niż sam pion.

I na takim pionie właśnie pąk
za pąkiem ślicznie puchnie,
Aż z każdego pąka
Kwiat, gdy w końcu przyjdzie czas,
Wybuchnie.

Ludwik Jerzy Kern

WIADOMOŚCI NIE TYLKO EKONOMICZNE

Chrystus Zmartwychwstał! –Prawdziwie zmartwychwstał! Tak w czasie świąt Wielkanocnych pozdrawiali się do niedawna chrześcijanie, dotykając w tym krótkim dialogu najistotniejszego wydarzenia Świąt. Rekolekcje wielkopostne pomogły istotnie zmartwychwstać tym, którzy w pełnej wolności dzięki Słowu Bożemu, wyznali przed Chrystusem w sakramencie pokuty swoje grzechy. Na czas Wielkiego Tygodnia Pan Bóg dał nam dobrą pogodę i piękną liturgia przeprowadziła nas przez Mękę, Śmierć i wreszcie Zmartwychwstanie Pana Jezusa do Liturgii Zmartwychwstania. Wiele się wydarzyło. A teraz już jesteśmy po Niedzieli Wniebowstąpienia Pana Jezusa. Zakończył się okres Wielkanocny a w Niedzielę

Zesłania Ducha Świętego dzieci przystąpiły do I Komunii Świętej. Tylko od wiary, pobożności i gorliwości religijnej rodziców będzie zależeć, czy nawiązała stałą relację z Jezusem, którego przyjęli. Zmienia się sposób życia współczesnych rodzin, zmienia się sposób przeżywania wiary.

Co zrobić, żeby pokolenie młodych utożsamiało się z Jezusem i Kościołem? Nie ma innego sposobu jak świadectwo naszej wiary i osobisty przykład dorosłego pokolenia, a więc wspólna modlitwa w rodzinie, wspólnie przeżywana Eucharystia i jasny przekaz wobec dzieci dotyczący świętości rodziny, życia, czystości i godności człowieka.

Nie ominęły nas też trudne sprawy Kościoła i duchowieństwa. Trzeba odróżnić grzech, którego nie można akceptować, a w wypadku, kiedy on niszczy drugiego człowieka to i karać, od wykorzystywania przez środowiska antykościelne grzechów ludzi Kościoła do walki z Kościołem i wiarą.

Pewne jest, że aby naprawiać Kościół to trzeba Kościół kochać. Jeśli nie ma w tych, którzy chcą robić porządki w Kościele prawdziwego zatroskania o świętość kapłanów i o jego wiarygodność, to tacy ludzie nie uzdrowią Kościoła, ale go zniszczą. Pamiętajmy, że nie ma odpowiedzialności zbiorowej. Jeżeli ktoś popełnia grzech, to taki człowiek ma ponieść jego konsekwencje i nikt nie ma prawa obciążać tym grzechem ogromnej rzeszy uczciwych ludzi. Tak jest w życiu ludzi świeckich, jak i w życiu duchownych.

Nie możemy jednak przy tym zapomnieć słów Jezusa: „Komu więcej dano, od tego więcej wymagać się będzie” – dotyczy to w szczególności sposób nas księży, bo kapłani nie mogą być tylko drogowskazami, ale mają być przewodnikami na drodze chrześcijańskiego życia. Sposobem na uzdrowienie Kościoła niech będzie modlitwa za księży i dobre, chrześcijańskie wychowanie w rodzinie.

Odejdę teraz od tych trudnych i ważnych tematów do rytmu wydarzeń, którymi żyje nasza parafia, oprócz tradycyjnych działań duszpasterskich.

Tuż przed Wielkim Tygodniem Zespół „Zlepce” z Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 1 wystawił piękne widowisko „Zbawienie przyszło przez Krzyż”. Teksty dotyczące egzystencji i wiary, dialogi, recyta-

cje, śpiew i taniec stały się narzędziami do przekazania przesłania zawartego w przedstawieniu.

Przed Niedzielą Miłosierdzia Bożego odbył się w naszej parafii Zjazd Kapelanów Szpitalnych Diecezji Kieleckiej, a tuż po Wielkanocy, z inicjatywy Buskiego Hufca ZHP, została odprawiona w naszym kościele Msza św. z okazji 75 Rocznicy Bitwy pod Monte Cassino.

Tydzień później, w niedzielę 5-go maja, ks. bp Jan poświęcił organy, a okolicznościowy recital zagrał pan Mariusz Bednarz, organista z Bazyliki Katedralnej w Kielcach.

Ważnym, duchowym wydarzeniem była 20 rocznica święceń kapłańskich ks. Wojciecha Polita i 25 rocznica święceń kapłańskich ks. Pawła Kolanowskiego, proboszcza w Chomentowie. Ks. Paweł świętował swój jubileusz w rodzinnej parafii w czasie Odpustu Parafialnego (zdjęcie na okładce). Obecnie w zakonnym Seminarium Duchownym Ojców Franciszkanów studiuje nowicjusz Grzegorz pochodzący z naszej parafii.

Nie da się nie wspomnieć o wydarzeniach na pograniczu ducha i materii. Trzeba tu wymienić zbiórki pieniężne na operację dla Sebastiana, na Misję Medyczną Doctores Africa organizowaną w Kabakari w Tanzanii przez Colegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i zbiórki na fundusz budowlany dla ubogich parafii. Były też i pielgrzymki, jedna w Niedzielę Miłosierdzia Bożego do Łagiewnik, a druga do Sanktuarium Św. Rity w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Krakowie.

Prace materialne też powoli posuwają się do przodu. Jedna już ukończona, dotyczyła wymiany skordowanych rynien przy dachu budynku parafialnego. Założyliśmy solidne rynny z blachy tytanowo-cynkowej i przy okazji zapory antyśniegowe na dachu, które zabezpieczą rynny od uszkodzeń mechanicznych. Wartość tych prac wyniosła 53 000zł, a należność została zapłacona.

KONTO PARAFII: BANK SPÓŁDZIELCZY BUSKO-ZDRÓJ 21 8480 0004 2001 0007 0120 0001

Cena egzemplarza gazetki: 2 zł

Kolegium redakcyjne: Asystent Kościelny: Ks. Proboszcz Marek Podyma

Redaktor naczelny: Maria Nogaś; **Redakcja:** Alicja Kryczka i Małgorzata Bębenek.

Wydawca: Parafia pw. Św. Brata Alberta Chmielowskiego ul. Lipowa 1 28-100 Busko-Zdrój

www.albert-busko.pl

W maju, Firma Budowlana pana Dariusza Musiała. rozpoczęła roboty budowlane przy dzwonnicy kościelnej. Będzie to konstrukcja żelbetonowa o wysokości 35m, wyposażona w taras widokowy na wysokości 23m, do którego prowadzić będą schody. Prace powoli się rozwijają bo zadanie jest nowe i trzeba się go po trochu uczyć. Do końca maja wykonaliśmy żelbetonowe ściany do wysokości 5m. Prawdopodobnie bylibyśmy już wyżej, ale prace opóźniły się z powodu deszczu. Prace przebiegają zgodnie z harmonogramem i osiągnęliśmy już wysokość 8 m. Środki na budowę pochodzą z tacy parafialnej i inicjatyw, które podejmujemy w parafii.

Nie ruszyliśmy jeszcze z pracami dotyczącymi termomodernizacji związanej równocześnie z tynkowaniem kościoła. Przedłużają się procedury w urzędach i najbardziej optymistyczna wersją na podpisanie umowy będzie październik br.

Dziękuję więc wszystkim tym, którzy składają jakiegokolwiek ofiary na tacę, a szczególnie osobom, które stały się hojniejsze wobec swojego kościoła.

Ks. Marek Podyma

ROCZNICA ŚWIĘCEŃ KAPLAŃSKICH

10 czerwca Ks. Proboszcz Marek Podyma obchodził wraz ze swoimi kursowymi kolegami 47. rocznicę święceń kapłańskich.

